

עין משפט
נר מצוה

בה:

הניזקין פרק חמישי גיטין

מסורת הש"ס

פ א מ"י פכ"ב מהל'
 אריות הלכה ז קמג
 עשין מה טושי"ע אר"ע
 סימן ז קעף טז:
פ ב ג טושי"ע ח"ת סימן
 דל קעף ז ו קעף ז:
פ ד ה מ"י פ"י מהל'
 גולה הלכה א קמג
 עשין פג טושי"ע ח"ת סימן
 דל קעף ז ו קעף ח
 וע"ש:
פ ז ח מ"י שם הלכה ג
 טושי"ע שם קעף א:
פ ט י מ"י שם הלכה ג

תוספות רי"ד

בגון זה טוענין לירוש ופסוקא. פירש
לפין טוענין בכל מודה ולא מ
לא יחסור (ביכ ד.ב.) טוענין
ובגון ולא דלמרא כפי אפלי כ
הבעלים דמה שלא מיהו מפני
ההספקיקון: **אמן** יתבין אמן
והא דלמאמנין: **כפי** חזקת
הבעלים (ביכ ד.ב.) כפי דורא
לדעוהו דבני בגאי דמטמר הו
מולאכ מאן חזקת דייבס טסקא יטול
ולאסדו ופספדו קרקע לגמרי
נשמטו מלפסדו אבל כאן
הבעלים הלכו ולא להסמך דין הוא
דכל איהו ש מאן דייבס טסקא אפלי
וי הדרי אהריז ארעא למאן:

למכתב ד"ה מירפא אבני באנא.
לא אבני באגני דקביל
מינהון דמה להן למרוע מה שהקדים
זה אלא שמרוותא המאי:

רביע בקרקע או רביע במעוֹת.
פירושו רביע במעוֹת שמתן
יתן לו ואותו רביע בקרקע או
יתן לו הדיני חמישים בקרקע כדמפר'
דנבי חומשא וצין ותימה דמאי פריך
מגרייחא דקמי רביע בקרקע או
רביע במעוֹת לשמואל דלמרי רביע
בקרקע שהוא שלש במעוֹת דנבי
ריבנא וצין הא איכא לפרושי נמי
אפסא דרביע בקרקע ויתן לו או בקרקע
אף במעוֹת דייניו שלש מעוֹת ואית
ספריי דגרבי דרדנ דגרייחא רביע
בקרקע שהוא רביע במעוֹת וכן ר"ח
ומפרש דהיינו חומש שנתן דמים
ועליה רביע חומש דעל ארבע
חומשים נתן דמים דנבי חומשא וצין:

יהושע לרב פפא א"כ עשית
הניח מעותיו על קרן הצבי:
מן הסיקריקון נותן לבעלים
ושמואל אמר ירבע בקרקע
רבע זבין ומ"ס נבי חומשא זבין
הליקוק מן הסיקריקון נותן לבע
נוטלין רצו במעות נוטלין אימ
קודמין לכל אדם רבי הושיב
חודש כל הקודם ליקח וזה
אמר רב אשי כי תניא ה

עשר חדש דאי לא הדרה למרה ויחי
ושיני עשר חדש לא חזרו אלף ו
מיקריקון מוקמין לה יד לוקח ו
לוקח והוא ששהתה שני עשר חד
לשמות ואם כן ישראל ועברו על
אנפדותו **כבל**. לאפסותיה לוקח: ר'
על כל הצקתו למת קיך לשני למלך
הלק אחד מנני השדות לדרו בגלי
מועל עליהם נמנה לגדול לפרוע המ
מקרקעות שלהם מה שגנן שזילו לא
יעלו אליה נחשון ומנא זה מפסדו
ונתן לבעלים מאי דאחיל עורב כוכים
סיקריקון הוא המלך אין לו עליהם כי
או רביע במנוח. או יתן לבעלים רביע
המקרקע עמנו שזה רביע מדהי
ממש דכרענה הלך יחי ליה רביע ה
ושמואל אמר רביע המקרקע עמנו ונתן

ה"ג תניא כוותיך דשמואל
אחריתי נכסי אלא עד שח
יכולה לחזור עליו עוד: אי
זכיה ליה רשע ראשון שנתן לו

(ב) תניא כוותיה דשמואל י"ד שמעון בן אלעזר
 אומר "לקח מן האשה וחזר ולקח מן האיש
 מקחו קיים מן האיש וחזר ולקח מן האשה
 מקחו בטל עד שתכתוב לו אחריות נימא
 תיהוי תיוכתא דרב אמר לך רב מאי אחריות
 נמי שמר ת"ר ילקח מן הסיקריקון ואכלה
 שלש שנים בפני בעלים וחזר ומכרה לאחר
 אין לבעלים על לוקח שני כלום ה"ד אי דקא
 טעין ואמר מינך דבנה אפילו ראשון נמי אי
 דלא קא טעין ואמר מינך דבנה אפילו שני
 נמי לא אמר רב ששת לעולם דלא קא טעין
 ליה יוכנון זה ^טטוענין ליורש וטוענין ללוקח
 ואידך אי טעין אין ואי לא טעין לא: ת"ר
 ירבא מחמת חוב ומחמת אנפרות אין בו
 משום סיקריקון ואנפרות עצמה צריכה
 שתשהה שנים עשר חדש והאמרת אין בה
 משום סיקריקון ה"ק סיקריקון עצמה צריכה
 שתשהה י"ב חדש אמר רב יוסף נקטינן אין
 אנפרות בבבל והא חזינן דאיכא אלא אימא
 אין דין אנפרות בבבל מ"ט ^ייכין דאיכא בי
 דוואר ולא אזיל קביל אימא אחולי אחיל
 גידל בר רעילאי קביל ארעא בטסקא מבני
 באנא אקדים ויהיב זוזי דתלת שנין לסוף
 אתא מרוותא קמאי אמרו ליה שתא קמייחא
 דיהבת אכלת השתא אנן יהבינן אנן אכלינן
 אתו לקמיה דרב פפא סבר למיכתב ליה

מִיִּירָא אֲבִי בִּגְמָא אִלֵּי רַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב
בְּרִיקָאן אֵלָא אֲמַר רַב הוֹנָא בְּרִיה דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ
שִׁנְשֵׁנָה רֵאשׁוֹנָה ב"ד שֶׁל אַחֲרֵיהּ אֲמַר וְהִלּוּק
עַיִן אֲמַר רַב יְרֵמְיָה בְּקִרְקָע אוּ רְבִיעַ בְּמֻעֹת
יִתְחַבֵּי זֶה מִשְׁנֵה רֵאשׁוֹנָה ב"ד שֶׁל אַחֲרֵיהּ אֲמַר וְ
סֵם רְבִיעַ וְיָד בְּעֵלִים עַל הָעֵלְיוֹנָה יִרְצוּ בְּקִרְקָע
בִּזְמַן שֶׁאֵין בֵּינָן לִיקָח אֲבָל יֵשׁ בִּידָן לִיקָח הֵן
וְהִנֵּנוּ שֶׁאֵין שִׁתָּה בְּפָנֵי סִיקְרִיקָאן שׁוֹמֵם עֶשֶׂר
נֹתָן לְכַעֲלִים רְבִיעַ בְּקִרְקָע אוּ רְבִיעַ בְּמֻעֹת
וְאֵל אַחֲרָיִם שְׂבָאוּ מֻעֹת לִידֹו אִמְרַי רַב
אֲמַר

[illegible]

ה. רישא דמתניתין דקמי מקחו בטל: או רביע במעות.
שמואל קרי להו רביע דהא שלשה שלישי נתן לעובד כוכב
ת שיעור שיהו רביע כשתחנף של עובד כוכבים ושל

ה"ג תניא כוותיה דשמואל: מאי אחריוס. דקמי: שטר. ולא יסולה לתזור עליו עוד: אי דקא טעין. ליה האי לוקח שני: מינך ויננה. לוקח ראשון שנתן לו רביע כחמשת בית דין והדר אכלה שני

שטרא דעפּי מחלחט שנין לא מוזר
אינעם בעטריה מאי איריז חור ומכר
לאחר אפילו לוקח ראשון נמי כתר
לכלכל שני חוקה אי זה טעין לא
חורמי לוקחמיה ממך תפוקת כחמס
זה שלט שנים טעמיה טענה: לעולם
דלא טעין וכו' וס. דסקיקוקן: טוענין
לירוש וטוענין ללוקח. הלוקח מסיקריקון
וירושא לבני ואלכל ג' שנים אי
מכר לאחר לאחר ואלכל ג' שנים וכל
בעלים להוציא ממנו ואינו יודע לטעון
ולומר לו הראשון קנאה ממך בית דין
טוענין בעבלי יורש ואלכל הלוקח
והפילו למי' בבבא בתרא' מל' טוענין
לירש ואין טוענין ללוקח טענה זו
הראשון לקח ממך הכל מורי דטענין
ליה דסמך מאן דזנין מסיקריקון מידע
ידע ופי שדי דזנין כדלי ללוקח אם לא
על פי בעלים: ואידך אי טעין אין.
כל לוקח ראשון אי טעין אין אי לא
טעין און לא טענין בלי דבר ידע אי
זנין אי לא אי אירא דהוציא רוב

מ"ש "כיון דאיכא בי
אימא אחולי אחיל
ארעא במסקא מבני
דתלת שנין לסוף
דו ליה שתא קמייא
וגו' והבינן אנן אכלינן
סבר למיכתב ליה
רב הונא בריה דרב
נא בריה דרב יהושע
אחריהן אמרו הלוקח
קעק או רביע במעות
קמפלגי מר סבר נבי
ד"ד של אחריהן אמרו
העליונה יצו בקרקע
ובל יש בידן ליקח הן
סיקריקון שנים עשר
קעק או רביע במעות
ת לידו ^א אמר רב
אנא

כִּדְמָה לִקְרָא הַסְּקוּדִימִן לְכָל אִדָּם: וּבִאֲמָרָם אֵין בּוֹ מְשׁוֹס סִיקְרִיקוּן. מִי וְלַעֲלֹס: הִכִּי קִאֲמַר אֲנִסְרוֹס אֵין בּוֹ מְשׁוֹס סִיקְרִיקוּן. לִדְלִי מִן הִדְרָא וְלַעֲלֹס: מִסִּיקְרִיקוּן עֲלֵמָה. דְּלִמְרִינִן דְּקִימָא לִיה דִּיה בְּבִלְבָּל. מִשְׁמַע אֵין עוֹבֵד כּוּכְבִּים אֲוֹס קִרְעִי מִשְׁיָחַל בְּבִלְבָּל מִן הַעֹבֵד כּוּכְבִּים שְׁלִי הִיִּתָּה וְגוֹלָה מִמֶּנִּי אֵין נֶאֱמָן: אֵין דִּין קִרְעָה: מִנִּי בִּלְבָּל. בְּנִי בִּקְבֵהָ. כִּן הִיא מִנְהֵסָה מְסִיקִים אֲסִי כִּיאָ מִסְּ חֲקִלָּה הִמְגִּיעוּ וְתוֹמִינִן לֵאלֹדִי וְהוּא עוֹמֵת לְגַבְנָא הִמְלֵךְ וְאֲסִי שְׁלֹם. וְהַעֲבִילִס שֶׁל קִרְעָה וְ הַלְבִּי לְרִכְבִּי בְּשֶׁל אֲבָרָה שֶׁהִיא לֵב הַמֶּסֶס וְהַיִּבִּי. לְמַלְךְ טַקְסָא חֲדָלָה שִׁנִּין: טִירָפָה. שְׂעִי מִצִּית דִּין לְעִרְוֹן מִפְּסִיד כְּלוֹס וְתַעֲמָה שֶׁאֵלְכֻלָּה אַחֲרֵיס טִיּוֹל הִמְלֵךְ מִנְחוֹס מֵהֵס וְלֵא מִסִּיקְרִיקוּן דְּלִמְרִינִן בְּחִשָּׁה אַחֲרוֹנָה שְׁאִינִי עוֹבֵד דְּקִמָּי קִרְעָה לִי מִעוֹמִי וְהִיא נִמִּי לֵא וּפְסִיד מִן שְׁמֵתן לְמַלְךְ וְאֵין כּוֹלָה וְהִיא לֵא לֵא הִיא לֵא הִיא לֵא לְהִקְרִיִם וְלִימֵן שֶׁל שְׁלֵם שִׁיִּם: אֲמַר דִּין רִבִּיעַ בְּקִרְעָה לֵא קִרְעָה שׁוֹה רִבִּיעַ הַמַּעֲוֹת אֲסִי לְקַחָה בְּמִנָּה וְתוֹן לִי רִבִּיעַ מִנָּה אֵין מִנָּה שְׁלֵם בְּקִרְעָה קִרְעָדָר בִּן נִי חוֹמָשָׁא וְזֵין מִן הַעֹבֵד כּוּכְבִּים שׁוֹה רִבִּיעַ עוֹסֵה הַקִּרְעָה הַקְּנִימִי מִסִּיקְרִיקוּן בְּמִנָּה שׁוֹה חֲמֵשֶׁת רִבִּיעִים. בִּין רִבִּיעָה וְזֵין שׁוֹה אֲרֵנֶע לֵאחַ שְׁלֵם הַלֵּב עֲדָה וְ זֵין שְׁלֵמָה בְּמִנָּה

וה' ענין: או רביע במשקל. וקצת לשמואל: כי הניח רביע במשקל
למשה שליש נתן לעובד כוכבים ולזה שלש הרי ארבעה והרי קאמר
קף של עובד כוכבים ושל עצלים יהו של עצלים רביע בחולין:
אנא

ה' (א) מיתובי רש"א,
(ב) (מספמא ס"ג) (ג) (כ"ב)
(ד) (ג) הערך נערך
כ"ב א"ר הוגא רביע
קרקע שוהא רביע
מעות וע"ש פי' לחון
(ע"ש), (ס) סנהדרין לו,
(מא': וע"ש ל'),
(ועמ"ש חוס' מה נכ"ק
ד"ה א' נוס' (ח) (על)
(ה) (ס) כמ"א עלי.

מוסף רע"י

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

(*) נראה דליל עת ראו
אפילו שק עדיין היו נחשפין
(כז')